

Hecelerin Niyazında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Mart 2015

Hecelerin niyazında, sözlerin öbeğinde ve yüklemsiz cümlelerin gizli öznesi.

Bağnaz yargıların bir adım ötesinde durmak adına ötelenmek ve örselenme ihtimalini yadsıyıp yeniden devretmek yeni güne.

Günlerin odağında, umutların kucagında ve sefil varlıkların göz hapsinde bulmak adına kötüyü, susmak adına biriken onca üzünç hırpalanma kaygısı gütmeden. Ola ki sapın ters istikamete kutup yıldızını pusula bilin gecenin zifri karanlığında yine de aydınlık ruhun çıkmazında arınırken onca kir ve pastan.

Hanidir uzağındayım göreceli varlıkların muafiyeti demir almışken bitimsiz ve kestirilmez yalan dolana. Mümkün kılmamak adına canhıraş telaş güdümünde kaybolma ihtimalini yine düştü yolum uzaklara. Yakın bildiğim uzaklar, uzak bildiğim sığ kıyılar ve eş güdümlü bir tedirginlik kapılıp giderken ve bilmez iken nerede sonlanır ömrüm.

Ömrün o heyula korkutuculuğu kadar mubah olsa keşke yergi ve yargı taarruzu yine de çıkmazında iken girdabın sarılırken İlahi Güce ve sarıp sarmalarken o kaygı devinimi yordanası bir ikileme maruz kalmanın ötesinde suskunluğum tüm anlatılara ket vurmuşken.

Anahtarı şu evrenin kim bilir nerede saklı... Bir dostun yüreğinde, bir düşmanın kininde, yol yordam bilmeden ilerlerken kaybolası ama yine de ufuk çizgisinde gözlerim biraz kısık fazlasıyla mahmur yine de aydınlık karanlığa inat. Karanlık gölgelerin tehlikeli dansı karanlık sulara bir o kadar bağnaz ve kâfir yetiler şeytanın ininde sözlerin sırnaşık ve ketum yadsımazlığı ile sarsılmışken aciz bedenim.

Vazgeçmek... Yakın bir seçenek ve koy vermek yokuş aşağı yok olma ihtimalini göz ardı etmeksizin.

Kapılmak rüzgâra, üşürken ve üşütürken soğuk ve meftun yüreğim bilip bilmeden ve ramak kalmışken sona. Akıllara zarar yine de ümitvar bir teyakkuz ile dış bilemek yalana, riyaya ve onca ithama.

Korkak mıyım? Keşke... Keşke cahil cesareti ile yeniden saklansaydım kabuğuma hem de çıkmamak üzere.

Cesur ve atılgan bir dirayet midir payıma düşen? Olası bir o kadar çözümsüzlüğün ve hakkaniyet denen mefhumun olası koordinasyonunu hesaba dahi katmadan.

Basiti zora sokan bir zincir bel bağlamışken eksenler arasındaki o sığıntı noktalar düzleme paralel en az

duyguların eş güdümlü fetvası bağıırken avaz avaz.

Farkındayım tüm farkındalığımın.

Yansımakta iç sesimin o tezahürü bilumum vokaller kısarken iniş çıkışlı ses perdelerini. Notaların bağımsız tonlamaları hiç de sıradan değil en az şahsım kadar. O sıradanlık ise müdahil olmasam da aidiyet duygumun törpülediği.

Kırık bir sazın nağmeleri kadar akortsuz hatta kulak tırmalayıcı. Pes etme ihtimalim ayan beyan nöbette ve sıdkım sıyrılmış bir halde pençelerini geçirmiş yırtıcı bir hayvanın asi ve çılgın atakları maruz kalınası.